

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010160
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4421010160.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Ľubomíry Kubáňovej, v trestnej veci proti obžalovanému U. Y., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní okresnej prokurátorky v Nových Zámkoch (ďalej len „prokurátor“) a o odvolaní obžalovaného U. Y. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 08.10.2021, sp. zn. 1T/18/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 17. marca 2022, takto

r o z h o d o l :

I.
Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného zákona z r u š u j e s a
napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovanému
U. Y., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B.,
C. F. č. XXXX/XX, prechodne bytom D.,
H. č. 2,

u k l a d á

Podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona a podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienčne odkladá a určuje sa probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b/, písmeno f/, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladajú tieto obmedzenia a povinnosti :

- zákaz požívania alkoholu a iných návykových látok vrátane povinnosti podrobiť sa kontrole dodržiavania tohto zákazu, ktorú vykonajú na základe žiadosti probačného a mediačného úradníka príslušníci Policajného zboru,

- zákaz kontaktu s poškodenou B. Y., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom B., C. F. XX v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami,
- povinnosť pravidelne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi v termínoch ním určených,
- príkaz nepriblížiť sa k poškodenej B. Y., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom B., C. F. XX, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov,
- príkaz nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodenej.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa z r u š u j e výrok o treste obžalovanému uloženom rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 06.02.2020 sp. zn. 3T/27/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 25.05.2020 sp.zn. 1To/20/2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného U. Y. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný U. Y. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: v období od marca roku 2016 až do dňa 16.6.2019, v mieste trvalého pobytu, v rodinnom dome v obci B., C. F. číslo XXXX/XX, psychicky týral, v tom čase svoju manželku B. Y., narodenú X.X.XXXX, trvale bytom B., C. F. č. XXXX/XX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti a to tým spôsobom, že väčšinou pod vplyvom alkoholu, bez zjavnej príčiny, permanentne vulgárne nadával, že je „piča“, „špina“, kričal na ňu, ponižoval ju, kontroloval jej telefón, neustále ju sledoval, pri telefonovaní načúval, s kým sa rozpráva a zasahoval jej do hovoru, vyžadoval, aby jeho počúvala, následkom čoho zo strachu pred ním telefonovala len potajomky, vyvolával žiarlivostné scény, obviňoval ju z nevery, robil jej schválnosti, búchal so zariadením domácnosti, ako aj opakovane sa jej vyhrážal zabitím, že jej odkopne hlavu, zlikviduje ju, podreže ju, ktoré vyhrážky jej opakoval 3 až 4 krát za týždeň napriek tomu, že sa mu snažila vyhýbať, poškodená zo strachu pred ním spávala oblečená s kľúčmi od vozidla, aby mohla pred ním rýchlo uniknúť, pričom mu nedala zámienku, aby konal popísaným spôsobom, koncom júna roku 2018 v nočných hodinách po návrate domov 1T/18/2021 2 opätovne poškodenej vulgárne nadával, vyhrážal sa, že jej odkopne hlavu a vytiahol na ňu nôž, pričom pred ním utiekla do izby, po ktorej udalosti mu oznámila, že bola u advokáta spísať žiadosť o rozvod, na čo sa jej znovu vyhrážal, že jej podreže krk a keď mu povedala, že ho pôjde udať, vyvolával v nej pocit, že jej nikto neuverí, pričom jeho konanie voči poškodenej sa stupňovalo, čo poškodená opakovane riešila krátkodobými útekmi z domu a jeho konanie v poškodenej vyvolávalo strach o život, stres, nervozitu, nespavosť, nechť k jedlu a triašku, čím poškodenej B. Y., narodenej X.X.XXXX, trvale bytom B., C. F. číslo XXXX/XX, spôsobil psychické utrpenie, ktoré pociťovala ako neznesiteľné.

Za to bol obžalovanému podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno j/ Trestného zákona, § 37 písmeno h/ Trestného zákona a § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona a § 39 odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody 3 roky, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 4 roky a uložený probačný dohľad nad správaním obžalovaného počas skúšobnej doby. Podľa § 51 odsek 3 písmeno b/, § 51 odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona bol obžalovanému uložený v skúšobnej dobe zákaz požívania alkoholických nápojov, príkaz nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydlija. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 06.02.2020, sp.zn. 3T/27/2019 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre z 25.05.2020, sp. zn. 1To/20/2020.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie prokurátor, proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnil tým, že vytkol súdu I. stupňa, že dostatočne neprihliadal na podmienky uvedené v § 34 odsek 4 Trestného zákona, keď nedostatočne prihliadal na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, poukazujúc na skutočnosť, že páchanie daného skutku trvalo dlhšie obdobie, malo výrazný vplyv na správanie a život poškodenej. Zo záverov posudku C.. H. vyplynulo, že poškodená v čase vypracovania znaleckého posudku bola značne vyčerpaná s neschopnosťou odporu a je aktuálne neuroticko-depresívne zdekompensovaná v oblasti sociability a v oblasti somatiky. Poškodená bola dlhodobo v stave vnútorného napätia, pričom znalkyňa sa vyjadrila, že negatívne životné situácie poškodenej z mladosti ju predisponujú k tomu, že ľažšie znáša záťažové, najmä konfliktné situácie. Práve vedomosť obžalovaného o situácii v mladosti poškodenej zvyšuje nebezpečnosť jeho konania a teda aj závažnosť trestného činu. Obžalovaný sa namiesto citlivého prístupu k poškodenej správal verbálne násilne po dlhšiu dobu. Obžalovaný doteraz neprejavil v podstate žiadnu ľútosť nad svojím konaním. Ďalej vytkol súdu I. stupňa nepoužitie ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona pri ukladaní trestu, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/27/2019. Skutočnosť, že v predchádzajúcej trestnej veci obžalovanému za jeho jednorazové protiprávne konanie bol uložený mimoriadne znížený trest, nemožno vzťahovať na jeho dlhodobé protiprávne správanie. Nestotožňuje sa ani s hodnotením pomerov obžalovaného, pretože na použitie ustanovenia § 39 Trestného zákona neboli zistené ani preukázané také pomery na strane páchatel'a, ktoré by umožnili vyhodnotiť, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom, bolo pre páchatel'a neprímerane prísne. Podmienečný trest odňatia slobody pri tak závažnom trestnom čine, akým je zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorý je špecifickým trestným činom odohrávajúcim sa v súkromí, neplní dostatočné účinky individuálnej ani generálnej prevencie, a to vzhľadom na pretrvávajúce spoločenské predsudky vo vzťahu k trestným činom domáceho násillia. V postoji obžalovaného absentuje akákoľvek sebareflexia, oľutovanie svojho konania, či pripustenie viny. V danom prípade nedošlo k spáchaniu trestného činu v spojitosti ani v dôsledku vyššieho veku obžalovaného, ktorý by mal vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť. Neboli zistené na strane obžalovaného také okolnosti, ktoré by dostatočne umožňovali a odôvodňovali použitie ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v trestnej sadzbe 7 rokov až 17 rokov a 8 mesiacov.

V zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, pričom napádal konanie, ktoré rozsudku predchádzalo, pretože nebolo zákonným spôsobom rozhodnuté o sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Napadol výrok o vine rozsudku súdu I. stupňa, pretože v danom prípade konanie nie je možné právne kvalifikovať podľa skutkovej podstaty podľa ustanovenia § 208 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, poukazujúc pritom na výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 18.05.2021, pričom táto svedkyňa vo svojej výpovedi uvádzala rôzne časové obdobia, kedy malo nastať jeho konanie. Poukázal na to, že aj v čase, kedy podľa skutku obžaloby malo prebiehať týranie poškodenej, mala s ním absolvovať cestu do USA a späť bez sprievodu inej osoby, organizovala oslavu svojich narodenín, dokázala pracovať z domu. Odvolávajúc sa na výpovede svedkov Y., Y., Y. a F. uviedol, že existujú pochybnosti o tom, že intenzita jeho konania dosahovala takú intenzitu, ktorá by naplnila skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Súd I. stupňa sa s týmito pochybnosťami vo vzťahu k naplneniu znaku dlhodobosti nijakým spôsobom relevantne nevysporiadal. Vytkol postup znalkyne, ktorá sa evidentne vyjadrovala k právnym otázkam, keď konštatovala, že stav poškodenej je dôsledkom spáchaného trestného činu. Vo vzťahu k výroku o treste uviedol, že prístup prokurátora, ktorý poukazuje na to, že nevedol riadny život, považuje za neprijateľný. To, že sa ku skutku nepriznal v celom jeho rozsahu, resp. že nespravil vyhlásenie o vine a neprijal právnu kvalifikáciu skutku v obžalobe, neznamená, že mu skutku nie je ľúto. S poškodenou bol manželom po dlhú dobu, budovali rodinu, ale ich cesty sa rozišli, čoho dôsledkom je aj to, že ich manželstvo je rozvedené. Poukázal na rozhodnutie v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 1To/20/2020, vo vzťahu ku ktorému uviedol, že zostali v platnosti všetky pomery jeho osoby a navyše od tohto momentu riadne dodržiaval výkon probačného dohľadu, výkon ochranného liečenia, momentálne má 67 rokov, je potrebné konštatovať, že viedol riadny život, v obci má dobrú povesť a bol vo väzbe takmer jeden celý rok, čo prispelo k tomu, že si uvedomil dôsledky svojho správania. Nie je možné preto sa stotožniť s argumentáciou prokurátora, že neboli zistené také pomery na jeho strane, ktoré by preukazovali neprímeranú prísnosť uloženého trestu v trestnej sadzbe stanovenej zákonom. Navyše skutok kvalifikovaný ako vydieranie, je objektívne možné posúdiť ako akési vyvrcholenie manželských nezhôd s poškodenou. Navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený podľa

§ 285 písmeno a/ Trestného poriadku a pre prípad uznania jeho viny, navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Dôvody svojho odvolania následne doplnil predložením dokladov, ktoré preukazujú, že s poškodenou majú uzatvorenú dohodu o vysporiadaní BSM, tzn. že sa vedia spolu dohodnúť na základných, resp. nevyhnutných záležitostiach a týmto sa od seba definitívne oddelili, v súčasnosti má priateľku, s ktorou trávi voľný čas. Predložil zmluvu o budúcej zmluve, ktoré preukazujú, že syn sa stane vlastníkom nehnuteľnosti v obci I. a rodinného domu, pričom predmetný dom bude užívať on osobne. Uvedené skutočnosti svedčia o tom, že má podporu svojej rodiny a že je odhodlaný viesť riadny život. Trest podmieneného charakteru je dostatočným.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch podaného odvolania, k dôvodom odvolania obžalovaného uviedol, že súd I. stupňa po vykonaní dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, konanie obžalovaného správne právne kvalifikoval a preto jeho odvolanie nepovažuje za dôvodné. Navrhol podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku uložiť obžalovanému podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona primeraný súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody, bez použitia ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. V rámci súhrnného trestu navrhol podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušiť výrok o treste rozsudku OS Nové Zámky, ktorý je citovaný v odvolaní napadnutom rozsudku. Zároveň navrhol podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch odvolania obžalovaného. Navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné a zároveň žiadal, aby bol z dôvodov, ktoré podrobne popísal v odvolaní, obžalovaný oslobodený spod obžaloby postupom podľa ustanovenia § 285 písmeno a/ Trestného poriadku a navrhol alternatívu, čo sa týka výroku o treste pre prípad uznania viny. Navrhol obžalovanému uložiť podmienený trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že k odvolaniu sa nechce vyjadriť. Toho času býva vo vinici v B., prechodne, adresu na doručovanie písomností má D., H. č. X. V budúcnosti bude bývať v obci I., tam mu syn kúpil dom.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné a odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia vyjadrené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, aj krajský súd sa stotožňuje s úvahou súdu I. stupňa, že vykonaným dokazovaním je bez dôvodných pochybností preukázané, že skutku sa dopustil obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého

rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pritom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedajú ustanoveniu § 2 odsek 12 Trestného poriadku a v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. Taktiež sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného. Svoje úvahy súd I. stupňa správne založil na výpovedi poškodenej, ktorá bez podstatných rozporov tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní veľmi presne a podrobne popísala správanie obžalovaného v období uvedenom vo výroku napadnutého rozsudku, ktoré obdobie odôvodňuje kvalifikáciu konania obžalovaného, ako konania, ktorého sa dopúšťal po dlhý čas, k čomu krajský súd udáva, že pod pojmom týranie nemôže ísť o jednorazové konanie, ktoré pozostáva napr. len z ojedinelých nadávok či urážok, prípadne z ojedinelého fyzického útoku na poškodenú. Musí ísť o trvalejšie konanie, ktoré sa pravidelne opakuje a spôsobuje, práve pravidelnosťou tohto opakovania, poškodenej osobe psychické, prípadne fyzické útrapy a vyznačuje sa určitou hromadnosťou útokov voči poškodenej osobe, medzi ktorými môže byť určité časové obdobie, keď páchatel neútočí a teda na naplnenie pojmu týranie nie je nutné, aby páchatel útočil neustále. Práve opakovanosť týchto útokov, ktoré sa vyznačovali hrubším a zjavne necitlivým zaobchádzaním veľmi dôsledne vyplýva práve z výpovede poškodenej, ktorá podrobne opísala jednotlivé ataky obžalovaného na jej osobu a s výpoveďou poškodenej korešpondujú aj iné priame dôkazy a to výpoveď svedka C. Y., ktorý síce na hlavnom pojednávaní pozmenil svoju výpoveď, avšak je zjavné, poukazujúc na jeho výpoveď z prípravného konania, že sa snažil zmierniť zavinenie obžalovaného opisovaním osobnosti poškodenej ako osoby, ktorá sa hnevila po hádke aj týždeň, že iniciátorom niektorých hádok bola poškodená, porozbíjala všetko, čo mala po ruke. Z obsahu výpovede tohto svedka možno však jednoznačne hodnotiť výpoveď poškodenej ako vierohodnú. Navyše hodnovernosť výpovede poškodenej možno vyvodiť aj zo záverov znaleckého posudku znalkyne C. F. H., zo záverov ktorého vyplýva, že konfliktné situácie s obžalovaným poškodená dlhodobo prežívala ako ťažké príkorie a najmä v poslednom roku ju značne ovplyvňovali v každodennom živote, dlhodobo je v stave sústavného napätia a konfliktné situácie s manželom sa jej vracajú vo flashbackoch s psychosomatickými prejavmi. Týmito dôkazmi vo svojom súhrne je preto zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku bez dôvodných pochybností preukázané, pričom krajský súd poukazuje aj na vyhodnotenie ostatných dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje vo vzťahu k výroku o vine a vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného a z týchto dôvodov preto odvolací súd neakceptoval odvolacie námietky obžalovaného a to ani vo vzťahu ku kvalifikačnému momentu jeho konania, ako konania po dlhší čas.

Súd I. stupňa preto nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona, a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že súd I. stupňa nesprávne pri ukladaní trestu aplikoval kritériá ustanovenia § 34 Trestného zákona, keď prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, správne u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, pretože možno bez pochybností konštatovať, že pred spáchaním skutku viedol riadny život. Súd I. stupňa však vzhľadom na to, že obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody za zrušenia výroku o treste uloženého rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. zo 06.02.2020, sp. zn. 3T/27/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/20/2020, ktorý bol súdom I. stupňa uložený za splnenia podmienok ustanovenia § 42 odsek 1 Trestného zákona, mal obžalovanému ukladať trest odňatia slobody podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona a nie podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pretože obžalovanému ukladal trest za dva úmyselné trestné činy, z ktorých aspoň jeden je zločinom a boli spáchané dvoma skutkami a zvýšiť mu tak hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu za trestný čin najprísnejšie trestný, a to následne bez zistenia priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno h/ Trestného zákona (Stanovisko trestnoprávneho kolégia NSSR uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR 1/2011) a mal mu tak ukladať trest v sadzbe 7 rokov až 16 rokov a 5 mesiacov. Krajský súd toto pochybenie súdu I. stupňa, vzhľadom na odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného, napravil, ukladal mu trest za použitia ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pri ktorom sa znižuje horná hranica určenej trestnej sadzby o jednu tretinu a následne mu uložil trest postupom podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona za použitia tzv. asperačnej zásady a takto zníženú hornú hranicu upravil postupom uvedeným v § 41 odsek 2 Trestného zákona. Obžalovanému má byť teda ukladaný trest v sadzbe 7 rokov až 16 rokov a 5 mesiacov.

Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu I. stupňa, ktorý pri ukladaní trestu obžalovanému následne postupoval podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona a ukladal obžalovanému trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu zníženej trestnej sadzby a to v podstate z dôvodov uvedených v dôvodoch napadnutého rozsudku. Krajský súd pri použití mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia v prípade obžalovaného zohľadnil predovšetkým skutočnosť, že obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život, je osobou vyššieho veku, manželstvo s poškodenou a taktiež aj vzájomné spolužitie s poškodenou zaniklo rozvodom manželstva, pričom obžalovaný s poškodenou dlhodobo spoločne nežijú, nie sú v kontakte, dôsledkom čoho je aj vysporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva a vzhľadom na tieto okolnosti dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému v rámci zákonom určenej trestnej sadzby by bol pre obžalovaného neprimerane prísny a za určenia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného a určenia primeraných príkazov a zákazov, je toho názoru, že vzhľadom na osobu obžalovaného a aktuálny status medzi ním a poškodenou je postačujúce na splnenie účelu uloženého trestu, uloženie trestu obžalovanému pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu. Z týchto dôvodov preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uložení treste podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného zákona, pretože postupom súdu I. stupňa pri ukladaní trestu boli porušené ustanovenia Trestného zákona a obžalovanému uložil trest odňatia slobody postupom § 42 odsek 1 Trestného zákona a 41 odsek 2 Trestného zákona, podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného poriadku v trvaní 3 roky, určil mu skúšobnú dobu na hornej hranici zákonom určenej výmery ustanovením § 51 odsek 2 Trestného zákona a súčasne mu určil obmedzenia a povinnosti spočívajúce v zákaze požívania alkoholu a iných návykových látok, v dôsledku toho, že trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom nadužívania alkoholu, pričom mu súčasne určil povinnosť, aby sa podrobil kontrole dodržiavania tohto zákazu, ktorú vykonávajú na žiadosť probačného a mediačného úradníka príslušníci Policajného zboru. Uložil mu zákaz kontaktu s poškodenou, príkaz nepriblížiť sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia. Za splnenia podmienok ustanovenia § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Takto uložený trest obžalovanému je podľa krajského súdu primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.